

Så kan jeg jo ikke i den her sammenhæng undlade at nævne Det Radikale Venstres gamle forslag fra samlingen 2006-07, B 78. Vi fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om at sikre praktiserende speciallægers faglige uafhængighed i forbindelse med henvisning til private klinikker. Det vil vi faktisk godt diskutere i sammenhæng med det her forslag, for jeg er helt overbevist om, at der måske nok er noget at komme efter, og det er jo sådan set også de meldinger, vi får fra folk, der er inden for området. Jeg tror i virkeligheden, at de fleste, også private, vil være interesseret i, at der bliver rene linjer. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ikke underminerer den her ordening, ved at en eller anden speciallæge henviser til sig selv, fordi det apparat nu er det bedste. Den går ikke, og det vil vi i hvert fald gerne have undersøgt i sammenhæng med det her forslag.

Men som sagt vil jeg ikke stå her og diskutere, om de ene tal eller de andre tal er rigtige, om der er audiologer nok, om det kan organiseres på en bedre måde. Det sidste tror jeg såmænd godt det kan, men det synes jeg vi kan bruge udvalgsarbejdet til.

Så vil jeg meget appellere til, da der nu ikke er et flertal for forslaget – det har man jo allerede hørt – at der så i det mindste kommer en fordomsfri drøftelse af, hvilke problemer der er, om der er problemer inden for området, og hvad vi så kan gøre for at løse dem, uden at vi tager nogle store ideologiske diskussioner, men derimod er meget opmærksom på, om der er nogle uheldige sammenfald af interesser. Så jeg synes, at vi skulle benytte lejligheden, der byder sig med dette forslag, til at få ryddet op i det.

I betragtning af det sene tidspunkt tror jeg ikke at jeg vil trække salens tålmodighed længe. Tak.

Kl. 20:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Da der ikke er flere partiordførere, der har bedt om ordet, går vi til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 20:46

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan jo ikke ligefrem påstå, at jeg står her og føler mig overvældet af positive tilkendegivelser. Jeg kan heller ikke påstå, at mange af de udsagn, som jeg har hørt, sådan i bund og grund er særlig overraskende. Men det, jeg i hvert fald kan slå fast, er, at der ikke er nogen af ordførerne, der har sagt noget andet end det, man kunne

forvente. Det giver jo selvfølgelig en form for tryghed, men jeg synes måske ikke, det er nok til at tage den her debat. Og inden jeg knytter nogle kommentarer til det, der er blevet sagt undervejs, vil jeg altså godt have lov til at give en ordentlig redegørelse for, hvorfor vi gør, som vi gør.

I dag er der faktisk mange patienter med høretab, som ikke får en ordentlig behandling; det tilkendes ikke af rigtig mange. Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke findes tilfredse patienter, men det betyder altså, at vi faktisk har et problem. Vi ser også mange steder alt for lange ventetider på at få et høreapparat, og det beskrives af fagfolk sådan, at der også er et akut behov for at få mere hjælp til at få tilpasset høreapparatet og til at lære at bruge det. Så det er ikke SF's udsagn, det er fagfolks udsagn. Det er derfor, at SF konkluderer, at der er brug for en handlingsplan for det her område – det er et udsagn, som står meget stærkt i faglige kredse – altså en handlingsplan, der giver borgere med høretab en god behandling inden for en rimelig tid, uden at de selv skal være med til at betale for det.

Men forslaget skal også samtidig være med til at imødegå den afspecialisering, der er begyndt at foregå på området; en afspecialisering, som også regionernes formand har udtrykt sin bekymring over. Og det er altså bydende nødvendigt, at vi her i Folketinget er meget opmærksomme på det, den radikale ordfører sagde, nemlig at vi har gjort noget utrolig flot for det her område igennem mange år, og derfor skal vi naturligvis ikke tabe det.

Jeg er også nødt til lige at minde om, at øre-, næse-, halslægerne – altså deres organisation – siger, at der er kaos i høreapparatbehandlingen i Danmark. Så stærke ord kunne jeg selvfølgelig aldrig finde på at bruge; jeg siger det bare til orientering for dem, der mener, at alt simpelt hen bare er, som det skal være.

Så bliver der jo selvfølgelig talt meget om det frie valg – det kunne jeg jo selvfølgelig have forudset – og det er der jo rigtig mange, der har taget sig af i den her sammenhæng. Men jeg synes måske, at der er nogle, der skylder sig selv at overveje, om der i den situation, vi står i, reelt er et frit valg.

For i øjeblikket består det frie valg for borgerne i to muligheder: Det ene er, at man kan vælge en privat udbyder og blive behandlet straks – det er det ene frie valg, man har. Det andet er, at man kan vælge at komme til at stå på venteli-